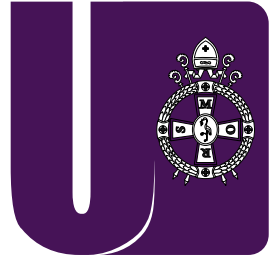
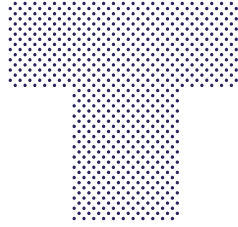
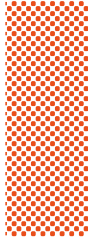

2024/25-ös tanév tavasz

A Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium és Kollégium lapja

A doni katasztrófára emlékezve

82 évvel ezelőtt január 12-én indult el a Vörös hadsereg nagyszabású offenzívája a Don folyó mentén állomásozó Magyar Királyi 2. honvéd hadsereg ellen. A támadás elsöprő erejű volt, a szovjetek modern harckocsikkal, tüzérségi támogatással és légierővel hajtották végre az első hullámot. Az erős tüzérségi előkészítés több órán keresztül folyt, amely teljesen megbénította a magyar kommunikációt és védekezést. Az ágyúk és aknavetők szünet nélkül zúdították a lövedékeket

a magyar állásokra, súlyos veszteségeket okozva már a támadás kezdetén.

A szovjet csapatok jelentős létszámfölényben voltak, és rendkívül jól koordinált támadást hajtottak végre. Az elsődleges céljuk az arcvonal áttörése volt, amelyet a leggyengébbnek ítélt magyar szakaszoknál kezdtek meg. A szovjet harckocsik, köztük a rettegett T-34-esek megállíthatatlanul nyomultak előre, miközben a gyalogság a páncélozott egységeket követve behatolt a magyar állások közé. A magyar csapatok próbáltak ellenállni, de a hiányos felszerelés és a kevés páncéltörő fegyver miatt nem tudták feltartóztatni az ellenséget.

Az áttörést követően a szovjet csapatok gyorsan mélyen behatoltak a magyar védelmi zónába, elvágva az ellátási útvonalakat és körülvárva több magyar egységet. A magyar katonák többsége hősiessé próbált helytállni, de a túlerő és a rendkívül nehéz körülmények miatt a visszavonulás elkerülhetetlenné vált. A szovjet támadás első napja totális káoszt eredményezett a magyar arcvonalban, és ezzel kezdetét vette a Doni katasztrófa, amely rövid idő alatt a 2. honvéd hadsereg szinte teljes megsemmisüléséhez vezetett. A doni katasztrófa nemzeti tragédiáink egyik legnagyobbja.

Ahogy Bányai Tibor is megállapította a doni katasztrófa 82. évfordulóján Kiskunhalason, a Thorma János Múzeumban tartott megemlékezésen mondott beszédében:

„A Don-kanyar tragédiája nemcsak egy hadtörténeti esemény, hanem intő példa arra, hogy a hatalom és a felelősség hogyan válik el egymástól, és milyen következményei vannak a téves döntéseknek.”

Makay Panni 12.a

Ciszterci Médianapok

Diákélmények

2024. november 20-21-én részt vehettem a székesfehérvári Ciszterci Szent István Gimnázium jóvoltából megrendezésre került Ciszterci Médianapokon. A kétnapos programon a mi iskolánk mellett a budai és a pécsi ciszterci testvériskolák is képviseltették magukat.

Rengeteg izgalmas és érdekes programmal készültek a székesfehérvári diákok. Személyes kedvencem a médiatréning volt Osvay Péterrel, aki a Mária Rádió regionális koordinátora. Ezen kívül rengeteg más program is volt, mint például élő műsor vagy podcast szerkesztés, városismertető feladatok, és lehetőséget kaptunk arra is, hogy közreműködjünk a reggeli Napindítóban melyet élőben lehetett hallgatni november 21-én reggel 7:05-től a Mária Rádióban.

Személy szerint én jól éreztem magam. A rengeteg program és lehetőség mellett sor került arra is, hogy barátkozzak. A többi testvériskola diákjai rendkívül befogadók és kedvesek voltak. Nagyon hamar megtaláltuk a közös hangot a diá

kokkal, így elég hamar kialakult egy kis családiás kör.

Egy éjszakára a Szent Gellért Hotelben szálltunk meg, nem messze a székesfehérvári ciszterci iskolától. A hotel teljesen tiszta és rendezett volt, ráadásul a személyzet is nagyon kedves és figyelmes volt. Ötfős szobákba voltunk beosztva a legfelső emeleten.

Hálás vagyok, hogy részt vehettem ezen a rendezvényen, és bátran ajánlom mindenkinek, hogy sok hasonló programon vegyen részt!

Bodor Boglárka – 9.kny

Pécs, verseny, advent és Babits

Beszámoló a 2024-es pécsi Babits Mihály nyelvhasználati versenyről

Tanulók: Bakos Nóra és Bedő Anna

Felkészítő tanár: Ecsegi Erik Tanár Úr

A versenyt megelőző napon, november 29-én, péntek délben indultunk Egerből. Utunk először Szekszárdra vezetett, ahol ellátogattunk Babits Mihály szülőházába. A takaros nemesi házban kéziratait, fényképeit és használati tárgyait csodálhattuk. Ez a kitérő segített abban, hogy egy kicsit közelebb kerüljünk az íróhoz, akiről elnevezték a versenyt.

Pécsre érkezve, mielőtt elfoglaltuk volna a szállásunkat, körbejártuk a Zsolnay-negyedet. Régi gyárépületeket, manufaktúra utcákat, kerámiából készült

szobrokat kutattunk fel. Ezt követően megérkeztünk a szállásra, a Ciszterci Rendi Nagy Lajos Gimnáziumba, ahol elfoglaltunk szobáinkat. Ott megismerkedtünk szobatársainkkal és együtt indultunk egy közös pizzavacsorára. Közben lehetőségünk volt társalogni a többi versenytársunkkal és kísérőtanárunkkal az iskoláinkról.

A vacsora után kisétáltunk a karácsonyi vásárra, és körülnéztünk Pécs bevárosában, legfőképpen a Széchenyi téren, ahol már javában zajlott az adventi vásár, majd visszavonultunk kipihenni a hosszú utazást.

A főszervezőasszony reggel forró teával, ropogós kakaós csigával és pogácsával köszöntött minket. Miután előkészültünk, elmentünk regisztrálni a versenyre. 24 versenyző állt készen az ország minden pontjáról. A verseny Rubovszky Rita, a Ciszterci Iskolai Főhatóság főigazgatója, egyben a

zsűri elnökének a köszöntőbeszédével kezdődött. Motiváló szavaival segített ráhangolódni az eseményre, ráadásul a választott versünkéből idézett: „*És nem sejtjed, hogy véletleneid belőled fakadnak*” (Babits Mihály – Zsoltár férfighangra). A verseny két fordulóból állt, egy versmondásból és egy szónoklati beszédből. Az utóbbival kezdődött a megmérettetés. A megnyitó után kellően izgatottak lettünk, de a szereplést megelőzte a várakozás. Amint sorra kerültünk, egy terembe vezettek bennünket, ahol megírhattuk beszédeink vázlatát. Ezt követően előadtuk azokat a zsűri, a tanáraink és a diáktársaink jelenlétében. A jól megérdemelt ebédszünetben kaptunk gazdag húslevest és két rántott húst nagy adag rizzsel és uborkával. Ilyenkor volt alkalmunk szusszanni, és átnézni a választott verseinket. Anna Az *elbocsátott vad*, Nóri a *Zsoltár férfighangra* című Babits-verseket választotta.

Végül túl voltunk a versenyre vonatkozó kötelezettségeken, és pihenésképpen részt vettünk a napunk kulturális programján. A várost egy történelemtanár

mutatta be, ami nagyon közel áll a szívéhez. Ejtett pár szót az iskola történetéről és a Széchenyi téren található templomról, ami a török idők alatt dzsámiként szolgált. Kiss György munkássága megtöltötte Pécsset jelentős szobrokkal és épületekkel. Megtudtunk, hogy az egyébként Egerre nagyon hasonlító város alatt több ezer sírt hagytak feltáratlanul, különben minden utat fel kellene forgatni. Mégis a legkülönlegesebb a Székesegyház volt. A 11. századi templomot Schmidt Frigyes tervei alapján építették át a 19. században. Belépve egészen aprónak éreztük magunkat a nagy méretek miatt. Egész falakat átfedő freskók, aranyozott oszlopok, boltívek és kupolák. Elérkezett az idő az eredményhirdetéshez. A versenyt a főigazgatóasszony nyitotta és ő is zárta. Értékelte teljesítményünket és megköszönte a befektetett munkánkat a felkészülésbe. Mindenki kiválóan szavalt szónoki beszédét és versét, ebből kifolyólag érthető, hogy a zsűrinek nem volt könnyű dolga. Mi helyezést ugyan nem szereztünk, de egy élményt biztosan. „*A tapasztalatnak nagy hasznát fogjuk még venni*” – ezzel a gondolattal utaztunk haza.

Bakos Nóra és Bedő Anna (10.K)

Békési Katalin interjú

• Tudna nekünk mesélni a gimnáziumi tanulmányairól? Hol tanult tanárnő?

Gárdonyis diák voltam, többek között azért is kedves számomra ez az iskola, mert itt ismertem meg a férjemet, aki egyben az osztálytársam is volt, illetve a leghosszabb életű barátságaimat is ennek a gimnáziumnak köszönhetem. Nagyon érdekes számomra az, hogy huszonhét év után visszatérhettem az alma materembe, oda, ahonnan indultam egykoron. Akkoriban nagyon más volt a Gárdonyi, hiszen állami iskolaként működött. A mi időnkben elsősorban a tanulásra és a különböző tanulmányi versenyekre helyeződött a hangsúly. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy nagyon sokat köszönhetek a tanárainknak, akik a tudásuk legjavát nyújtva igyekeztek megszerettetni velem, velünk az általuk tanított tantárgyat. Sőt, többet is tettek ennél, felébresztették bennünk a tudásvágyat.

Nekem úgy tűnik, hogy most sokkal gazdagabb, színesebb a diákélet, mint hajdanán volt, és ezáltal nemcsak osztály-, hanem iskolai szinten is szorosabb kötődések alakulhatnak ki.

- **Az egyetemi éveiről tudna mesélni, hogy hol végzett, milyen szakon?**

A Miskolci Egyetemen tanultam, ahol magyar nyelv és irodalom, illetve politológia szakos hallgató voltam. A magyar nyelv és irodalom szakos tanulmányaimmal nem voltak komolyabb terveim, csak azért választottam ezt az irányt, mert nagyon szerettem az irodalmat, szerintem a tanár nagyapám hatására. Akkor még úgy gondoltam, hogy a politológia lesz az én utam, hiszen a rendszerváltozás körüli időszak nagyon izgalmas volt egy fiatal egyetemista számára. Ám amikor a gyakorlatomat végeztem Budapesten a különböző pártoknál, rájöttem, hogy semmilyen formában nem szeretnék aktívan részt venni a politikai életben.

- **Egyetem után hogy kapcsolódott bele tanárnő a tanításba?**

Többgenerációs pedagógus családból származom, láthattam a szépségeit és a nehézségeit egyaránt, de engem nem vonzott ez a pálya. Amikor végeztem az egyetemen, a párom már itt tanított a Gárdonyiban, ráadásul Egerben volt a lakásunk. A politológia diplomámmal akkor már legfeljebb újságíróként tudtam elképzelni magam. Egy hirtelen jött ötlettől vezérelve tettem egy próbát: nézzük meg, hogy a magyar nyelv és irodalom szakos diplomámmal mihez kezdhetek. Úgy gondolom, az isteni gondviselés húzódott meg amögött, ahogy én a Szilágyiba kerültem. Bevittem az önéletrajzomat a titkárságra, mert egy újsághirdetésben láttam, hogy keresnek egy magyar nyelv és irodalom szakos tanárt. A titkárnő elárulta, hogy az az álláshely már be van töltve. Megkérdeztem, hogy esetleg itt hagyhatnám-e az önéletrajzomat. Kedvesen mosolyogva, nem túl sok reményt sugalló tekintettel elvette. Később kiderült, hogy augusztus közepén váratlanul még egy magyar szakos kolléga távozott a Szilágyiból. Hát, így csöppentem bele 26 évre a szilágyisok életébe, ahol nagyon sok szép élménnyel gazdagodhattam, sőt a diákoknak és nagyszerű kollégáknak köszönhetően még a tanári hivatást is megszerethettem.

- **Tudna mesélni, hogy a Gárdonyiba hogy került, és az eddigi tapasztalatairól, hogy milyen itt tanítani?**

Az elmúlt tanévben a Szilágyi Erzsébet Gimnázium kollégiumának lettem a vezetője, ám rövid időn belül rá kellett jönnöm, ha este későn járok haza, az nagyon nem tesz jót a családi életnek, a baráti kapcsolataimnak. Márpedig, amikor férjhez mentem, és gyermekeim születtek, akkor hoztam egy döntést, hogy Isten után ők következnek a fontossági sorrendben. Tavaly május elején fogalmazódott meg bennem egyértelműen, hogy muszáj továbblép-nem. A párom egy telefonbeszélgetés során elmondta, Lapinskasné Máté Erika tanárnő nyugdíjba vonul. Ezt követően felpörögtek az események, személyesen megbeszéltem igazgatónővel a továbbiakat, és hálás vagyok, hogy augusztus közepétől már itt folytathatom pedagógus pályafutásomat. Nektek lehet, hogy már már megszokott, de nekem nagyon sokat jelent, hogy a diákokkal közösen elmondott imádsággal kezdhetjük a napjainkat. Örömmel tölt el az is, hogy a munkahelyemen is az ige közelében lehetek.

- **És hogyhogy 26 évvel később tetszett átjönni, nem korábban?**

Korábban úgy gondoltam, hogy nem jó házaspárként egy munkahelyen dolgozni. Korábban is lett volna rá lehetőségünk, hogy egy helyen dolgozzunk, de nem éltünk vele. Ma már úgy gondolom, nem véletlen, hogy ilyen szempontból is "összeterelt" bennünket az Úr. Mára be kellett látnom, hogy nagyon jó dolog reggel együtt jönni iskolába, testközlelől látni egymás örömeit, nehézségeit, közösen részt venni az iskolai programokon, együtt beszélgetni a kollégákkal és a diákokkal.

- **És akkor a továbbiakban, mik a célok, kilátások, tervek?**

Szeretném minél jobban megismerni a Gárdonyit, és szeretnék minél jobban beilleszkedni az iskola közösségébe. Örülnék, ha együtt fedeznénk fel a diákjaimmal a magyar nyelv és irodalomban rejlő szépségeket. Szeretettel várom a leendő osztályom kisdíákjait, mindent megteszek, hogy tartalmas nyolc évet tölthessünk majd el együtt. Most, hogy lassan minden gyermekünk kirepül otthonról, talán több időnk jut a párommal majd a túrázásra, utazgatásokra. Emellett persze igyekszem továbbra is sokat olvasni, színházi előadásokra,

hangversenyekre, múzeumokba járni. És ami a legfontosabb: szeretnék az Isten által megáldott feleség, édesanya, barát, pedagógus, osztályfőnök, kolléga és majd nagymama lenni.

Az interjút Juhász Máté és Ūri Viktor (11.c) készítette.

Körkérdés

Megkérdeztünk néhány diákot és tanárt arról, hogy mi a véleményük és hogyan élik meg a Valentin-napot.

Egyik diáklány így vélekedett erről: “Szerintem a mi iskolánkban ez a nap nem igazán van megtartva, mint ahogy az országunkban sem vagy legalábbis én nem érzékelem különösképp ezt a napot.”

Többek szerint szép és fontos a Valentin-nap, míg mások szerint ez a nap nem annyira kedvez azoknak, akiknek nincs párjuk és esetleg szomorúak emiatt.

Sokak véleménye, aranyos, hogy a párok Valentin-napkor jobban odafigyelnek egymásra, meglepik egymást kis ajándékokkal, a lányokat rózsával és jó látni, hogy ilyenkor a város is tele van fiúkkal, akik kezükben rózsát visznek, de idézve egyik fiú szavait: “Ha egészséges párkapcsolatban van valaki, akkor nem csak Valentin-napkor kell egymást szeretni, hanem minden átlagos napon is ugyanúgy kell.”

Pár diák véleménye semleges volta témában, mert különösképp még sosem

ünnepelték a Valentin-napot.

Egyik végzős lány azt nyilatkozta, hogy ő személy szerint szereti a Valentin-napot, mivel 3 éve párkapcsolatban van és ilyenkor mindig ad a barátjának valami kis aranyos ajándékot és ő is kap valami "cukit".

Intézményünk két tanárát is meginterjúvoltuk. Iskolánk egyik tanár ura szerint a szerelem igenis fontos és meghatározó része az életünknek és nem ér annyit, hogy kiárusítsuk, de biztat mindenkit a megélésére.

Egyik tanárnő szerint a Valentin-nap az már a mi világunk, fiataloké. Neki nincs ellene semmi kifogása. Annak idején az

A-s napok a Valentin-naphoz szerveződtek és mint akkori A-s osztályfőnök kétszer is csinált ilyen programot, és még azt is elmesélte nekünk, hogy az egyik volt osztálya találta ki a "szívküldést". Tanárnő állítása szerint örül, hogy a diákok ezt így csinálják, ezzel is egy kis életet hozva az iskolánkba.

A kép forrása: <https://www.pexels.com/>

Sári Kira 12.a

Tanáraink a konyhában

Megkérdeztük tanárainkat, hogy mi a kedvenc ételük vagy mit szeretnek legjobban elkészíteni a konyhában.

Szabolcsiné Ménes Rita - sütőtökrémleves

Hozzávalók:

- 1 kg sütőtök (tisztított súly)

- 1 közepes vöröshagyma
- 2 gerezd fokhagyma
- 700 ml zöldség- vagy húsleves alaplé
- 200 ml tejszín (vagy növényi tejszín)
- só, bors, szerecsendió ízlés szerint
- olívaolaj

Elkészítés:

A sütőtököt vágjuk kockára, majd sütőben 200°C-on, olívaolajjal meglocsolva süssük puhára körülbelül 30-40 perc alatt. Közben a vöröshagymát és a fokhagymát aprítsuk fel, majd olívaolajon pároljuk meg. Adjuk hozzá a sült sütőtököt, majd öntsük fel az alaplével. Főzzük pár percig, hogy összeérjenek az ízek. Botmixerrel pürésítsük a levest, majd öntsük hozzá a tejszínt is. Sóval és borssal ízesítsük és még egyszer forraljuk fel. Forrón tálaljuk, pirított kenyérkockákkal vagy tökmaggal megszórva.

Bozsik Zoltán: JÓL KELL HÁZASODNI

Soltész Dávid - alföldi slambuc

Eredeti alföldi pásztorétel amihez csak szalonna, krumpli és lebbencstészta kell!

Elkészítés:

Sóval ízesítjük és 32-szer forgatjuk meg a bográcsban. A tűz kicsi vagy közepes legyen. Amikor a víz felrottyan akkor megkóstoljuk és ha kell sózzuk. Ezt követően simított főzőkanálnyi cukrot teszünk hozzá hogy jobb legyen az íze. Amikor a víz félig elfőtt akkortól folyamatosan forgatni kell, hogy le ne kozmáljon.

Ecsegi Erik – chilis bab

Elkészítés:

A hagymát üvegesre pároljuk. A darált húst fűszerezve kavargatni kell majd 10 percig rá tesszük a paradicsompürét. A kockára vágott piros és zöld paprikát meg a szétmorzsolt chilit beleöntjük. Ha felforrt akkor 1 dl vízben elkevert babot és kukoricát öntünk bele. Rizzsel vagy friss kenyérral tálaljuk.

Virág Martin - sajtos tejfölös baconos tészta

Elkészítés:

A tésztát kifőzzük és ízesítjük tetszés szerint!

Összegyűjtötte: Mészáros Bence és Titz Levente 12.a

A kép forrása: <https://www.pexels.com/>

Veszély leshet a tanárookra?

Nemrégiben egy igen furcsa eset történt az Egerhez közeli kis településen, Kerecsenden, ahol egy roppant ritka állatot láttak.

Tudósítónk több embert is megkérdezett, akik saját szemükkel látták a rendbontás rendező állatot. Idéznénk pár szó szerint elhangzott mondatot:

„Mikor megláttam nem tudtam mi volt az a majdnem két méter magas, két

lábon járó szőrös valami...”

„Csak egy pár másodperc erejéig láttam, olyan gyors volt, hogy az egész utcán átfutott ennyi idő alatt...”

„Nem tudom mit láttam, de mikor felém szaladt azt hittem megtámad...”

„Egyszer csak a forgalom megzavarására lettem figyelmes és akkor láttam az autók közt futkosó lényt...”

Most felmerülhet a kérdés: Hogyan is kötődik ez iskolánkhoz? A válasz roppant egyszerű. Úgy, hogy az egyik tanárunk saját szemével látta a „lényt”. Ezek után kivonultunk a helyszínre és a korábban elhangzott mondatokon kívül mást is találtunk, egy nyomot, ami elvezethet minket a rejtélyes állathoz. Nem sokkal azután, hogy már majdnem feladtuk a keresést egy helyi gazda odajött hozzánk és azt mondta talán tud segíteni nekünk megkeresni az állatot. Mint kiderült tudott is segíteni, mivel ő volt az állat gazdája. Azt is megtudtuk hogy ez a „fenevad” csupán egy emu volt. A gazda azt is elmondta hogy ártalmatlan jószág, de ha megijed akkor fut, mint a bolond. Elmondása szerint a kerítés egy része megsérült és ez volt az oka az állat kiszabadulásának. Később sikeresen visszakerült lakhelyére az emu, akit Napóleonnak hívnak.

Viszont a tanárunk, akit érintett az eset már kevésbé volt ilyen boldog a történetől. Éppen hazafelé tartott, amikor az előtte álló autó hirtelen megállt az út közepén. Ezt észlelve egy kikerülést tervezett, amikor előzés közben egy emu ugrott ki elé. Szerencsére se az autónak, se az emunak nem lett baja.

„A történelem nem ismétli önmagát, de rímel” Mark Twain

Bozsik Zoltán tanár úr verse

„*Ha békét akarsz, készülj fel a háborúra*”
Jön a Bozsik, már megint egy törtióra.
Évszámok, személyek, megannyi sok adat,
A közép szintű törti, üzent nekünk hadat.
De legalább Caesar, érdekes a figura,
Alea iacta est – Mindent fel! Fel! Egy lapra!
Mire aztán bizony a falevelek lehullnak,
Nyoma sem marad, ennek a gyaurnak.
Lázadjunk keményen, ne hagyjuk magunkat!
Sic semper tyrannis! Vége a zsarnoknak!

Carpe diem! Ragadd meg a napot!
Hisz nem csak a könyvek hozzák a holnapot.
Sic itur ad astra – a csillagokig jutunk,
De sajnos ma holnap, akadt egy kis bajunk.
Nyomja ő a törtit, túl nagy a fészko,
Hogy lesz majd ebből, hétvégi diszkó?
Dum spiro, spero – Amíg élek, remélek,
Buli nélkül romlanak az esélyek.
Lázadjunk keményen, ne hagyjuk magunkat!
Sic semper tyrannis! Vége a zsarnoknak!

...

Ácsi, ácsi, ácsi, ne olyan serényen legények,
Anno Domini, voltak már ilyen egyének.
Kik bizony hittek a végzet győzelmi szelében,
De aztán kiderült, nincs ilyen, csak a mesékben.

Vae victis – mondja, *Jaj a legyőzötteknek,*
Jobb, ha tudjátok, nektek, nincsen esélyetek.
Nem vagyok már baka, nem adom fel míg élek,
Tanítom a törit, hogy sikerre vigyétek.

Szemetekben vagyok: *persona non grata,*
Mégis én ezt mondom, a dolgok közepébe vágva:
Veni, vidi, vici – *Jöttem, láttam, győztem.*
Minden csatámat nagy sikerre vittem.

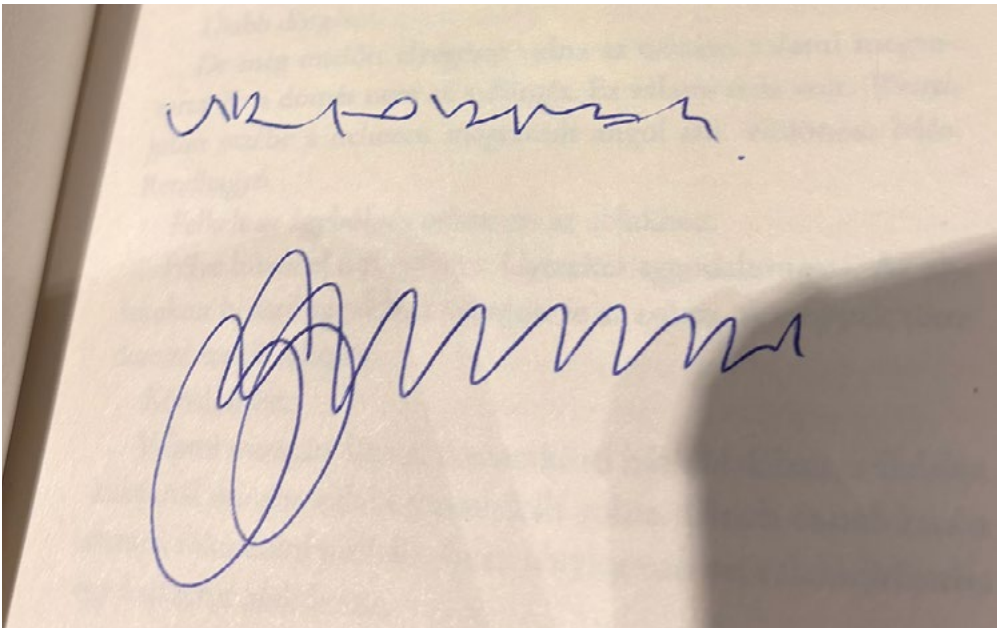
Vivere militare est. Az élet küzdelem.
Nehogy azt higgyétek, hogy mindezt megengedem.
Tévedni emberi, Errare humanum est,
Szépen kérlek: ne ugorjatok a betonba fejest.
Nem ígérhetek mást, csak vért, erőfeszítést, verítéket és könnyeket,
Ha tanulod a törit, ígérem megérted.
Bizony mondta Zrínyi: *Jó szerencse, semmi más*
Tanuld a törit, nem ér majd sorscsapás.
Higgyétek el, hogy *a sebekből izmosodik az erény,*
Tanuld a törit, tiétek a fölény.
Nomen est omen, a tudás hatalom,
Tolle et lege, tied az atlaszom.
Forgasd csak bátran, háború és béke,
Fortes fortuna adiuvat, bátraké a szerencse.
Ha bízol bennem, s mindent is megteszel,
Középszinten a király, biztosan te leszel.

Könyvajánló - A kereszt halála (Kate Vargha, 2024)

A szürke hétköznapiakból, a sok tanulásból néha nehéz kiszakadni, de mindenképp kell időnként egy kis időt magunkra is szánni. Ezt sokféleképpen megtehetjük; Netflixes sorozatok ledarálásával, a TikTok görgetésével vagy esetleg

könyv olvasással. Ez utóbbira hoztam egy kis kedvcsinálót. A Kereszt halála című művet szeretném a figyelmetekbe ajánlani. Ez egy krimi, mely az író első önálló szerzeménye. A cselekmény egy kitalált városkában játszódik, egy átlagos hétköznap indul a mű - in medias res - aztán egy nagy fordulattal hirtelen kezdetét veszi a több szálon futó, izgalmakkal teli és néhol elgondolkodtató történet. Engem egész jól lekötött a szerzemény, beszippantott a sztori. A könyvet legfőképp a krimirajongóknak, de igazából bárkinek tudom ajánlani, aki szeretne egy kicsit elszakadni a világból, telefon nélkül egy tartalmas regénnyel. A szerző így fogalmaz saját alkotásáról: *“Hogy miről szól? Ha egy mondatban kell összefoglalnom, akkor azt mondom, hogy egy életveszélyesen megsebesített kislány támadójának felkutatásáról és a gyilkossági kísérlet mögötti történet kibogozásáról. De a könyv, reményeim szerint, több ennél. Nagy tempójú, kacskaringós utazás az örök dilemmák világában: szerelem, bosszú, család, hit és nem folytatom. A mese középpontjában látszólag egy bűncselekmény van, de csak látszólag. De nem spoilerlezek, inkább olvassák el a könyvet. Imádni fogják.”*

A példányomat saját kezűleg dedikálta nekem a szerző Budapesten:

Könyvajánló: A Willesden Lane gyermekei

A tizennégy éves, Lisa Jura arról ábrándozik, hogy egy nap koncertzongorista válik majd belőle. De Hitler seregének előrenyomulása nehéz döntésre kényszeríti Lisa szüleit. Három lányuk közül csak egyikük számára tudják biztosítani az utat a Kindertransport-on, azon a menekülteket segítő programon keresztül, amely zsidó gyerekeket szállított Nagy-Britanniába. Úgy döntöttek, hogy Lisát küldik elsőnek Londonba, hogy biztonságban legyen. Lisa a londoni Willesden Lane-en lévő, menekült gyermekek számára fenntartott diákotthonba kerül, ám ottléte alatt csak arra vágyik, hogy újra találkozzon a családjával. A nehéz körülmények ellenére sikerül új életet teremtenie és zenéje reménysugarat hoz a Willesden Lane minden lakója számára.

Ez a könyv a bátorságról, túlélésről és a zene emberi lelket felemelő erejéről szóló igaz történet, ami egyben lebilincselő tisztelgés egy különleges fiatal leány előtt, és mindazok előtt, akiket zenéje megérintett.

A II. világháború alatti remény és túlélés elgondolkodtató és inspiráló igaz története, ifjú olvasók számára készült kiadásban. A fiatalok számára is tanulságos és inspiráló olvasmány.

Az ács fia

Vizdák Ludwig 12.k osztályos tanuló verse

elítélték az ács fiát
készítik a végzetét, nem bitófát
izzadt tömeg kiáltja halálát
lihegve csörgetik vaskos rabláncát

menetel a csürhe
sok emelt fejű, gőgös, büszke
méltó büntetését éli majd át
ki emberektől elvesz s nem ád

azt mondta hogy király
ő a mindenség ura
vigyék hát az istennek fiát
fel a golgotára

csak halkan túri, nem remeg
viszi keresztjét, pedig perzselő a meleg
meg-meg áll, körülnéz, látja bíráit
halált s megváltást magának áhít

mikor érezte a fa illatát a kereszten
vajon az otthonára gondolt?
mikor a vért pumpáló erekben
csak éles csönd honolt
újra gyermek volt, az emlékeiben?
apja körül rohangált
az ácsműhelyben?

mit élhetett át akkor?
mert végtén ő is ember volt
hiába, bölcsője az akol
a gyermek, kinek mária éltet adott
holt

égi édesanya, méhedből temető lett
keservben szült egyetlen fiad van
kereszten
kit tőled el a nép vett

Pipi a hit útján

A kép forrása:<https://www.pexels.com/>

Egyszer volt, hol nem volt, egy kis madár, akit Pipinek hívtak. Pipi különleges madár volt, mert mindig hitt valamiben, amit mások nem láttak. A többi állat nem értette miért mondja, hogy a nap minden reggel azért kel fel, hogy mindenki boldog legyen. Még a legnagyobb állatok is nevetettek rajta. De Pipi nem hagyta, hogy a többiek gúnyolódása elvegye a hitét. Minden nap reggelente felrepült a legmagasabb fára és onnan csodálkozva nézte ahogy a nap felkel és a fák levelei a szélben susognak. Egy napon valami különleges dolog történt. A kis erdőben egy hatalmas vihar kerekedett. A szél süvített és az eső esett, minden állat menedéket keresett. Pipi, aki mindig is hitt

abban, hogy a szél nemcsak fúj, hanem segít is, hogy az erdő biztonságban maradjon, kiáltotta a többieknek: Ne féljete! A vihar el fog múlni! A többiek először hitetlenkedve nézték, de mivel Pipi mindig olyan bátor volt a többiek hinni kezdtek benne. Az erdő lakói összegyűltek egy hatalmas fa alatt és együtt énekeltek a „Süss fel nap”-ot. Ahogy telt az idő a szél lecsillapodott. Az eső is elállt, és a nap ismét előbújt a felhők mögül. A madarak, nyulak, őzek és a többi állat mind csodálkozva nézték, hogy a világ ismét ragyogni kezdett. Megértették, hogy a hit és a remény valami igazán erős dolog. Azóta mindenki hitt valamiben, hiszen Pipi megmutatta nekik, hogy a csodák léteznek, ha valaki elég bátran hisz bennük. Pipi pedig boldogan repkedett tovább hiszen tudta, hogy bárki képes megtalálni a saját varázslatát, ha hisz benne.

Keresztrejtvény

Egy Müller Péter idézet folytatása olvasható a rejtvény megfejtésében:

„Az élet olyan, mint egy szüntelen jelmezbál: örökké ruhát,.....”

Vízszintes:

1. Idézet folytatása 1. rész
5. Idézet folytatása 2.rész
8. Elme
9.-medence visszafelé (Balaton-felvidéki Nemzeti Park része)
10. Fociban labdás megtévesztés
11. Vég nélküli fékpofa!
12. Vízben puhított
13. Ormányos állat
16. Nem ül

Függőleges:

2. Hasadék, nyílás
3. Ezen a szigeten fekszik Szigetszentmiklós
4. Koszol páros betűi
5. Kérdőszó, kisgyerekek gyakran felteszik ezt a kérdést
6. Vég nélküli alkohol!
7. Etet (T=S)
10. Idézet befejező része
11. Farsangi étel
12. ... Péter: Sohaország szigetén élő fiú
14. Gyümölcsital
15. Fürj fele!

1. A	2.	3.	4.	T	5.	6.	7.	Z
	8.				9.			
10.				11.				
S				12.				
13.	14.		15.					
R						16.		

Várallyai Édua 11.k osztályos tanuló munkája

Ezek lesznek 2025 színei

2025-ben a Mocha Mousse-t választották az év színének ami amellet hogy tökéletesen kombinálható bármely más színnel, nyugalmat, komfortot és harmóniát sugároz.

Egyértelműen a kifinomult árnyalatok kerülnek előtérbe, mint például a Púderrózsaszín és a Vajas krém. De ezek mellet erősen dominálnak majd a Rubinvörös, a mélykék és a zsályazöld színek is.

Összességében a 2025-ös év a visszafogott eleganciáról a természetes harmóniáról és a kifinomult stílusról szól majd.

MOCHA MOUSSE

VAJAS KRÉM

PÜDERRÓZSZASZÍN

MÉLYKÉK

RUBINVÖRÖS

ZSÁLYAZÖLD

Diákmunkák

Lengyel Anna Luca 8.c

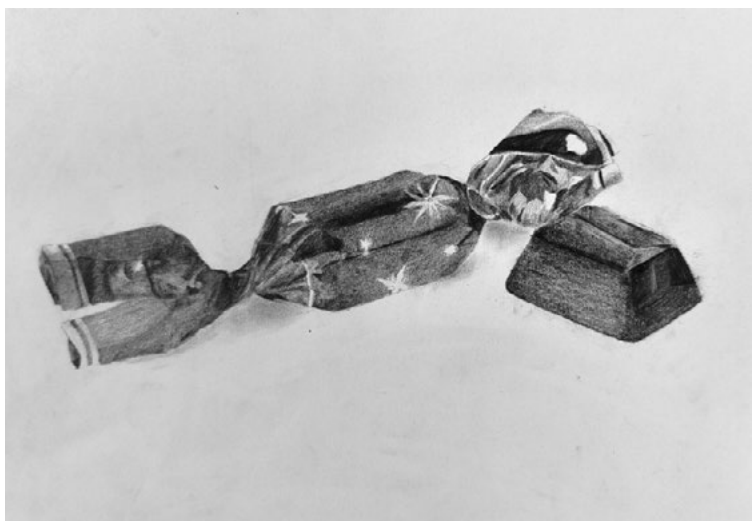
Várallyay Édua Zita 11.k

Orosz Lara 12.c

Farkas Janka Eszter 10.c

Sipos Nelli Hanna 8.c

Tartalom:

A doni katasztrófára emlékezve (Makay Panni 12.a)	1
Ciszterci Médianapok (Bodor Boglárka 9.kny)	2
Pécs, verseny, advent és Babits	
Beszámoló a 2024-es pécsi Babits Mihály nyelvhasználati versenyről (Bakos Nóra, Bedő Anna 10.k)	3
Békési Katalin interjú (Juhász Máté, Úri Viktor 11.c)	5
Körkérdés (Sári Kira 12.a)	8
Tanáraink a konyhában (Mészáros Bence, Titz Levente 12.a)	9
Veszély leshet a tanárookra? (Mészáros Bence, Tóth Kristóf 12.a)	12
„A történelem nem ismétli önmagát, de rímel” Mark Twain	
Bozsik Zoltán tanár úr verse	13
Könyvajánló - A kereszt halála (Kate Vargha, 2024) (Úri Viktor 11.c)	14
Könyvajánló: A Willesden Lane gyermekei (Binder Emma 12.a)	16
Az ács fia Vizdák Ludwig 12.k osztályos tanuló verse	17
Pipi a hit útján (Kis Csillag Kincső 12.a)	18
Keresztrejtvény (Baksa Zoltán Márk 12.a)	19
2025 színei (Seres Katalin 12.a)	21
Diákmunkák	22

Kiadja:

Gárdonyi Géza Ciszterci Gimnázium és Kollégium
3300 Eger, Széchenyi utca 17.
<https://www.gardonyi-eger.hu/>

Felelős kiadó:

Karóczkai Júlia főigazgató

Szerkesztés, nyomdai munka:

Dr Szabó Zsuzsanna
Fedics Miklós

